

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1.

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα 17 βιβλία του για τον δεύτερο καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε (έμενε μόνιμα) στην Καμπανία. [...] Τη δόξα του Βιργιλίου επεδίωκε και περιέβαλε με αγάπη το πνεύμα του. Αυτόν τιμούσε, όπως ο μαθητής τον δάσκαλο (τιμά). Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε έλθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Για τον λόγο αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (τη) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό, τυχαία (ή: κατά σύμπτωση), καρφώθηκε σ' έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιον στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Εκείνος διαβάζει μέχρι τέλους την επιστολή και προτρέπει τους στρατιώτες να ελπίζουν στη σωτηρία (τους).

B1α.

virorum

liber

ea

nobis

Pacuvi

nomina

res

casuum

turri

salus

B1β.

pulchriore

plus, plurimum

parvus

calerrime

B2α.

futurus eras

tenendi

venturus

recedemus

desiderent

adeunto

potuerim

verituum esse

cospicere/conspicere

B2β.

defers

deferebas

deferes

detulisti

detuleras

detuleris

Γ1α.

poeta: ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση στο Silius Italicus

cui: δοτική προσωπική κτητική στο est

casu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο adhaesit

Γ1β.

Quam ob rem **epistula conscripta** Graecis litteris [**a Caesare**] **mittitur**.

Hanc [...] tertio post die **quidam miles cospicit**.

Γ1γ.

Tarenti

Γ2α.

Postquam/ ubi/ ut/ simul Accius ex urbe Roma Tarentum **venit**.

Γ2β.

se: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *adfore*. Αν και ταυτοπροσωπία, ξαναδηλώνεται με αιτιατική το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου και δεν παραλείπεται (Λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου).

Γ2γ.

ut tranguam mitteret: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση

Εκφέρεται με υποτακτική γιατί δηλώνει απλώς το επιθυμητό και συγκεκριμένα χρόνου παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα). Αναφέρεται στο παρελθόν.

Λειτουργεί ως αντικείμενο στο *constituit*.

Γ2δ.

quod veritus erat (ή *veritus est*) (αντικειμενική αιτιολογία)

cum veritus esset (αποτέλεσμα εσπτερικής λογικής διεργασίας)